

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. III. De subjecto Confirmationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

committere simplici Sacerdoti Chrifti confectio-
nem, potestatem faltem idem Pontifex concedere eidem
Sacerdoti, ut is ministret Fidelibus Confirmationem,
Chrifti confectio ab Episcopo? Respondeo posse Sa-
cerdoti non vero inferioribus Clericis. Constat id ex vfu
Ecclesie; cum enim inveniamus Summum Pontificem,
ad aliquando concessisse, pro certo tenendum est, eum
posse: Vnde colligimus Chriftum Dominum ita infli-
tuiffe. Sanè sic habet Eug. I. V. in *Decr. Fidei in Conc.
Florent.* Legitur aliquando per Apostolicæ Sedis disposi-
tionem ex rationabili, & urgente admodum causa, simplici
Sacerdoti Sacramentum Confirmationis administrasse.

5. Nota illud urgente, nam sine iusta causa, quamvis
valida esset concessio, non tamen licita, G. Hurt. de
Conf. diff. 1. 3. Ex quo constat, item rectè notat, posse id
a Summo Pontifice concedi electo, quamvis nondum
Consecrato, quia is est actus iurisdictionis. Rectè item
addit G. Hurt. ibi *V. si autem concessio non ex-
plante morte concedentis, quia est gratia facta.*

6. Episcopum, vel alium quempiam Summo Pontifice
inferiorem, hanc facultatem non posse concedere certum
apud omnes est. Vide G. Hurt. cum communis, de Conf.
ib. *ver. Ex quo constat.*

7. Quarta. An hodie sint aliqui Sacerdotes, quibus
inveniantur concessa tanta facultas? Respondeo esse, sub
quibusdam conditionibus Regulares pro locis India-
narum, quod videri à curiofo poterit apud Quintanadve-
lum de Confir. singul. 5. & 6.

§. II. De obligationibus Ministri Confirmationis, deque
solemnitatibus ab ipso servandis.

1. **V**licite Episcopus Confirmationis Sacramen-
tum admittit, debet Primo, versari in statu
gratie, ut univèrsaliter alibi dictum est.

2. Debet Secundo solum subditis suis illud conferre,
licet in propria Diocesi. Ex præsumpto tamen consen-
su alterius Episcopi, licet alienos in sua eadem Diocesi
confirmabit: qui præsumptus consensus solet evenire,
quando aliquis Episcopus suum subditum mittit ordi-
nandum ad alterum Episcopum, tunc enim tacitam con-
cedit licentiam, ut ab eodem, si fortè ordinandus non sit
confirmatus accipiat Confirmationem, quæ prærequiritur
ad ordinationem. Idem puto pro advenis cum Henr.
Layman, Castrop. de Confir. d. vn. p. 9. & aliis, Episcopus
etiam potest alienos fortè existentes, etiam obiter, in sua
Diocesi confirmare. In aliena item Diocesi solum potest
cum Episcopi proprii, saltem præsumpta licentia, sine
quæ, si etiam suos confirmaret, peccaret mortaliter &
dispensationem ab exercitio Pontificalium incurret. Ita
et Trid. Barbosa 2. p. de pot. Episc. all. 3. om. 1. 5. & aliis.

3. Tercio, in Templo debet administrare ex decentia,
& ex Rubricis, ante Altare: cæterum potest teste Diana
p. 5. tr. 4. res. 50. extra Ecclesiam in Oratorio, vel Pala-
tio ipsius Episcopi, & in quocumque loco decenti. Item
in quovis die, si ve festo, si ve profesto. Præterea in qua-
cumque hora si ve ante prandium, si ve post illud, quia
nec Episcopus conferens, cap. *Vt Jejun.* c. *Vt Episcopi*, de
confir. d. 5. nec Fidelis, cui confertur Confirmatio, debet
ex necessitate esse jejuniis. Quod si jejunium requirat
Sacerdos id, vel est solum ex consilio, vel is Canon
contrario vfu est jam abrogatus. Ita Suar. loc. cit. d. 37.
lib. 2. *V. Quarto observatum.*

4. Quarto, Episcopus, dum hoc Sacramentum admi-
nistrat, debet sub obligatione peccati mortalis esse vestitus
Pluviali, Mitra, Stola, & cum baculo Pastoralis. Vide
Dianam p. 7. tr. 10. res. 3. 1.

5. Quinto, Obligatur Episcopus ministrare hoc Sa-
cramentum suis, vel per se, vel per alium Episcopum,
quæ si longo tempore negligat, peccabit mortaliter
ex Castropal. l. c. quia magno bono suas oves defraudat.
Debet itaque se conferre in templa ad hanc administ-
rationem opportuna, nec expensas itineris petere potest,
siquidem propter administrationem Sacramentorum, de-

emim, & sui Episcopatus fructibus gaudet: circa hanc
obligationem Episcopi, vide omnino, quæ dicemus mox
c. 3. §. 3. n. 2.

6. Denique hujus Sacramenti solemnitates hæc sunt:
Primo præsentia Patris, de quo mox separatim, & de
ius fusc Belli. 2. 3. de Confir. Suar. d. 37. de Sac. sect. 1. & 2.
& Castrop. de Confir. d. vn. p. ult.

Secundo, Episcopus modo dicto vestitus exhibet Sa-
cratam Vnctionem, formam proferens, &c.

Tercio, confert pacem iam Confirmato.

Quarto, eidem levem alapam impingit, ut ipsum mo-
neat de forti animo in perferendis injuriis pro Christo.
Eum autem non impingere, nullum esse peccatum, se-
cundo contemptu, notat rectè Valentia 3. p. quæstion. 1.
7. 3. sine.

Quinto, Confirmati frontem vitta linea ligari curat,
ne Chrifti de fluat, juxta locorum consuetudinem: quam
vittam, propter Chrifti contactum, ad profanos
vltus nunquam adhibendam esse, monet Layman. lib. 5.
tratt. 3. c. ult. sed vel servetur ad similem vltum, vel com-
buratur, & ejus cineres in Sacramentum proiciantur. In
nostris locis, statim post peractam Vnctionem, Ministri
Episcopi frontem confirmati abstergant, vnde ejusmodi
vittæ vltus non est.

7. Plures orationes ante, & postea recitantur ab Epi-
scopo, &c.

Mutat Episcopus aliquando nomen Confirmati, præ-
fertim si ejus antiquum nomen Gentilitatem sapiat.

8. Cereum accensum in manu Confirmati tradi al-
leubi consuetudo est.

9. Admonitio, ne Confirmatus discedat ante benedi-
ctionem Episcopi, non videtur obligare. Imò in magno
concurfu expedit discedere, & locum aliis cedere.

Denique debent nomina Confirmatorum, Confir-
mantis, & Partinorum scribi, ut in posterum sciatur co-
gnatio contracta. Modum hæc scribendi minime tradit
Barbol. de pot. Paroc. c. 7. num. 16. Et quidem Parochum
sciatur, & ex negligentia frequenter, seu plures baptiza-
tos, vel matrimonio copulatos non scribere mortalis
peccati condemnât Quintana de Confir. sing. 11. Vnde quid
simile videtur dicendum de Confirmatis, ut apud dictum
auctorem videri potest distinctius.

CAPUT III.

De Subjecto Confirmationis.

1. **S**ubjectum aptum ad validam Confirmationem est
persona baptizata cujuscumque conditionis, vel
ætatis. Quoad licitum autem vltum, quæritur solet. Primo de
Infantibus. Secundo de Amentibus. Tercio de proximè
moris. Quarto de Adultis, posito semper, quod sint
baptizati.

De Infantibus.

Convenientius esse, Infantes confirmari in Infantia
docet Leandro de Confir. d. 4. q. 3. sed nimis immerito, ita
docuit, cum sit longè melius eos regulariter confirmare
post adeptum rationis vltum, ut hodie praxis eccle-
siarum observat, atque diserte habet Pius V. in Cath.
Rom. 2. p. c. 3. n. 14. & communiore calculo docent Theo-
logi, scilicet Suar. disp. 5. c. 2. Castrop. de Confir. d. unic.
p. 7. n. 4. cum Silv. Soto, Bon. Laym. Bar. & aliis. Verba Pii
hæc sunt in catechismo: *Possit quidem statim à Baptis-
mo Confirmatio omnibus administrari, sed minus expedit
pueris illam conferre ante septennium, licet expectandus
non sit annus duodecimus.*

Illud Leandro libentissimè concedimus, rationabili
existente causa, posse, & aliquando debere infantem con-
firmari, ut, si timeatur longa Episcopi absentia, vel brevi
Infantem moriturum, vel adsit alicubi consuetudo pro
Infantibus. Certè Suar. de Sac. d. 55. sect. 2. vers. *Vtraque*,
illam

illam etiam causam esse rationabilem censet, si Episcopus, velle ob benevolentiam, similemve causam confirmare Infantem, sed remoto, si quod timeatur, scandalum; nam tunc graviter non peccaret Episcopus, quia ejusmodi usus confirmandi compotes rationis, non videtur esse rigoris magni.

§. I. I. De Amentibus.

1. Si spes sit, ut Amentes ad rationem redeant expectetur, ut expectantur Infantes, secus possunt, & debent confirmari, etiam si sint Amentes perpetui, ne scilicet tanto bono, & hujus Sacramenti Characterem careant. Sic ex probabiliori sententia S. Th. 3. p. 2. q. 2. art. 8. ad 2. Suar. alique citati.

2. Theologia Seraph. monet V. Conf. diff. 3. ver. Amentes vero, ne detur confirmatio iis amentibus de quibus constat notorie incidisse in amentiam in statu peccati mortalis. Constat inquit, nam si non constet, vel dubitetur, scimus omnes, debere eos praeferri bonos, & confirmandos. Non placet monitio, quia semper dubitari potest aliquod intercessisse lucis intervallum, in quo per contritionem bonum statum acquisierint.

3. Quod si alicubi Episcopus Amentes confirmare non soleat, satis excusabuntur Parentes, si illos ad Episcopum non adducant.

§. III. De proximè morituris.

1. Hos tamen si sint Infantes, posse & debere confirmari, ratio modo dicta §. 1. n. 2. suadet. Excusatio tamen illa esse solet in promptu, quia ejusmodi infirmi suis in lectulis jacentes, sive erubescunt, sive timent, ad se Episcopum advocare.

2. Audiant tamen Episcopi quod Io. Sanch. in sel. d. 40. n. 4. ver. Quod si Episcopus adire, ipsis edicit, si Episcopus (inquit) adire Carcerem vellet, & ibi Confirmationem ministrare condemnatis ad mortem exemplum humilitatis, & cura ingentis erga suas oves ostenderet. Audiant quæ scripsit Quintan. de Conf. sing. 3. n. 5. Si suspendendus (inquit) vel quilibet moribundus Confirmationem petat à proprio Episcopo, illum sub mortali teneri ad eam ministrandam, docent Angelus, Vivaldus, Fillius. Ochagavia, Suar. Reginaldus, Layman, quia privaret petentem magno fructu. Audient Sanctissimum Pastorem Carolum Borromæum, in Decr. 27. Decretorum Mediol. Si quis (inquit) cum periculose agrotat, Confirmationem sibi ministrari petat, tunc Episcopus, si eo loci est, ubi ille agrotat, ne sine hoc Sacramento decedat, eum charitate patere a invisar, & confirmet.

§. IV. De Adultis.

1. Primo. Hi statim à Baptismo confirmantur, si opportunitas adest, quia nihil eos impedit, & sic fortiores redduntur ad fidem profuturam.

2. Secundo. Non tamen idem peccant, nec mortaliter, nec venialiter si citra contemptum, vel quid simile, data occasione id negligant, quia de hoc nullum apparet præceptum: quæ est sententia Suar. d. Conf. d. 83. sect. 1. ver. Quo circa, contra Caët. & alios nonnullos putantes, esse veniale. Vnde non est fides habenda Leandro de Conf. d. 1. q. 7. sine, qui trahit ad se Suar. quasi concedentem esse veniale.

3. Tercio. Nec villo modo peccant ij Fideles, qui nondum Confirmati accedunt ad Sacram Eucharistiam assumendam, quia multo magis de hoc nullum præceptum adest, quidquid Tol. Victorel. Sor. apud Dianam p. 4. tr. 4. ref. 50. dicant in oppositum. Multo (ait Quintanad. de Conf. sing. 4.) minus peccant, qui nondum Confirmati, Religiosam Professionem emittunt, vel alia Sacramenta (præcinde ab Ordine de quo mox) suscipiunt, vel administrant.

4. Verum Quarto. Quid de suscipientibus Ordines, non præsumpta Confirmatione? Respondeo. Id magis est

controversum. Puto tamen, neque hos peccare mortaliter, quia neque hic apparet adeile præceptum vel gravem saltem consuetudinem. Tridentinum autem tenetur, qui confirmationem non susceperint, minus tamen videtur, quam præcipere. Ita Suar. Valent. Gran. Avil. alique apud Dianam p. 2. tr. 16. q. 1. Amentes fatetur probabile item esse, committi mortale, quia dissimili etiam Auctores Tann scilicet Bon. Tol. cum Ancisa de Conf. sine, id affirmant.

5. An autem peccent saltem venialiter? Respondeo. verè communior opinio est eos peccare venialiter, probabile etiam est ne venialiter quidem peccare, quia ne levis quidem deordinatio apparet, & ex alia parte non obligamur omnes bonas operationes Ordinandi suscipiendi præmittere: Episcopum quidem ipsum tunc ordinantem non confirmatos, à dicto veniali exculso, quia magis ad ipsum pertinet, directionem Conciliorum diligenter custodire.

Inquires denique, Quamnam dispositionem debet confirmandus, ac ritè & licitè hoc Sacramentum suscipiat? Respondeo, præter intentionem saltem venialem illud suscipiendi, & statum gratiæ, qui requiritur suscipiendo Sacramentum mortaliter peccat. l. 1. c. 3. universali ter dictum est, debet Adultus tandem modo scire, quid suscipiat, & alia omnia cognitionem Mysteriorum Fidei, quæ requiruntur susceptione Baptismi, de quibus suo loco dictum est supra lib. 2. c. 2. §. 3.

CAPVT IV.

de Patrino in Confirmatione.

1. Quoniam plura, quæ de Patrino in Baptismo proxime superius ad Patrinum Confirmationem etiam faciunt, ideo sunt ea omnino recedenda & abominanda hic aliqua, ibidem dicta commixtatis generis petemus, & alia propria superaddemus.

2. Patrinus, vel Matrino contrahit cognitionem rituale, quæ sit impedimentum dirimens Matrimonium; sess. 24. c. 2. de ref. sic enim habet Trid. Et quæque cognatio, quæ in Confirmatione contrahitur, ter confirmantem, & Confirmatum, illique Patrem & Matrem, ac tenentem, non egrediatur. Claretus tibi erunt ex dictis de Patrino in Baptismo. Hic nota illud (tenentem) quare licet non tangens baptismum non contrahit cognitionem, nec contrahitur tangens Confirmationem.

3. Secundo. Idem qui fuit Patrinus in Baptismo potest esse in Confirmatione, ut docet G. Hur. de diff. Silu. V. Confirmatio. n. 4. alique. Verum probabiliter C. Strobal. de Conf. d. v. n. p. 10. num. 2. Bon. Laym. Barbo. cum Diana p. 3. tr. 4. ref. 21. alique dicant debere esse diversum, nisi necessitas urgeat, licet admittatur eadem, non esse mortale: quia res non est gravis, sicut tur Diana.

4. Tercio. Patrinus in Confirmatione non fit p. vnus, vel vna, quia quod in Baptismo possit esse vnus, & vna dispositum fuit à Tridentino, in C. stro l. c. quod non fuit dispositum in Confirmatione, ergo in hac standum est iuri communi, C. Final. de C. spol. in 6. quod vnum, vel vnam tantummodo in Confirmatione concedit. Rectè autem decretum est ob deordinationem in Synodo Panormitana part. 2. cap. 13. ut, item Pontificali Romano Clem. VIII. mas matrem, sive foeminam teneat, addit Barbo. l. 2. p. de pot. Episc. al. n. 52. non posse convenienter vnam esse Patrinum, & duorum tantum in eodem die, sic præscribere Pontificali, nisi fortè ejusmodi Patrinus sit probus, & præfatus nisi sit Ecclesiasticus, de quo non addit multa præfatio prior. Hæc ille. Sed profecto rectè dixit (conveniens) nam ceterum præceptum non video.